U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **M. K.**, proti odpůrci: **Státní volební komise,** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu „na neplatnost volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28. 5. – 29. 5. 2010 ve volebním okrsku č. 1 – Společenský dům Jilm, Město Jilemnice“,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 6. 2010 se navrhovatel domáhá vyhlášení „neplatnosti volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28. 5. – 29. 5. 2010 ve volebním okrsku č. 1 – Společenský dům Jilm, Město Jilemnice.“ Svůj návrh odůvodnil především tím, že mu byl v důsledku včasného nedoručení voličského průkazu znemožněn výkon volebního práva. Protože navrhovatel dlouhodobě žije v Plzni a stálé bydliště má v Jilemnici, požádal Městský úřad v Jilemnici dne 20. 5. 2010 o vydání voličského průkazu. Městský úřad jeho žádosti vyhověl, voličský průkaz však nebyl navrhovateli do pátku 28. 5. 2010 doručen. Proto se dne 29. 5. 2010 osobně dostavil do Jilemnice, kde mu ovšem v příslušné volební místnosti bylo odepřeno právo volit, neboť byl vyzván k prokázání se voličským průkazem, jenž ovšem neměl z výše uvedených důvodů doposud k dispozici. Jak navrhovatel dále uvádí, je povinností státní moci zabezpečit řádné doručení voličského průkazu, neboť tento průkaz je od svého vydání jediným dokumentem, který umožňuje vykonat volební právo. Odeslání voličského průkazu prostřednictvím „běžné neregistrované“ poštovní zásilky přitom navrhovatel za řádné doručení nepovažuje a spatřuje v něm hrubé zanedbání povinností státu, které mu ve svém důsledku ve výkonu volebního práva zamezilo.

Ve svém vyjádření k návrhu odpůrce především uvedl, že zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neupravuje způsob doručení voličského průkazu voliči, který o něj požádal, a je proto zcela na úvaze příslušného obecního úřadu, jaký způsob doručení

zvolí. Pokud si volič o voličský průkaz požádá, je povinen příslušné okrskové volební komisi tento průkaz odevzdat, jedině tak lze garantovat dodržení ústavní zásady rovného volebního práva, kdy každý volič může hlasovat pouze jednou. Závěrem pak odpůrce uvádí, že se nelze domáhat neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny jako takových, ale pouze neplatnosti volby konkrétního kandidáta.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), k odstranění vad podání usnesením ze dne 9. 6. 2010, čj. Vol 17/2010-6. V usnesení navrhovateli uložil, aby upřesnil výrok, jehož vydání se domáhá, dále označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl či doplnil konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí. Zároveň jej poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě tří dnů od doručení této výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

Na tuto výzvu soudu, která byla navrhovateli doručena dne 10. 6. 2010, navrhovatel nijak nereagoval.

Z výše uvedeného je tak zřejmé, že navrhovatel nevyhověl výzvě soudu a neodstranil vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z § 87 odst. 1 a 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Z této právní úpravy se podává, že navrhovatel v prvé řadě musí označit kandidáta, jehož volbu napadá; tento kandidát je pak v souladu s § 90 odst. 2 s. ř. s. účastníkem řízení. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Navrhovatel na výzvu soudu tedy neodstranil ve stanovené lhůtě vady podání, které brání tomu, aby soud v řízení pokračoval. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu